

[Inger Gautier Schmit.]

vi kunne drøfte de forskellige spørgsmål, og jeg håber, at det resultat, der opnås, vil være til gavn og glæde for såvel den danske menighed og folkekirken som for de danske præster.

Første næstformand (Arnth Jensen): Jeg skal midlertidigt afbryde forhandlingen om den foreliggende sag og gå tilbage til dagsordenens punkt 4, som er:

Anden behandling af forslag til lov om midlertidigt løntillæg til statens tjenestemænd m. fl.

(Første behandling findes i tidenden sp. 207; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 7).

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Alfred Jensen, Ragnhild Andersen og Aksel Larsen:*

Til § 2.

1) I stk. 1 bortfalder overskrifterne over de to skalaer indeholdende tillæg, og disse skalaer erstattes af følgende:

„48 pct.
720 kr.
792 —
864 —
936 —
1 008 —
1 080 —
1 152 — “

2) Stk. 2 affattes således:

„Til pensionister og tjenestemænd på ventepenge ydes tillægget med de i stk. 1 fastsatte beløb.“

3) I stk. 3 ændres 2. linie til:

„..... stk. 2, ikke til anvendelse, men tillægget ydes til begge ægtefæller med fuldt beløb i henhold til stk. 1.“

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Karl Olsen): Udvalget har afholdt flere møder og haft samråd med finansministeren og indenrigsministeren. Indenrigsministeren har over for udvalget givet

udtryk for, som det siges i betænkningen, at kommunerne i den foreliggende situation ikke bør yde deres tjenestemænd en større lønforbedring end den, statstjenestemændene opnår. Udvalget har måttet tage dette standpunkt til efterretning.

Finansministeren har imødekommet et i udvalget fremsat ønske om, at den 5 pct.s forhøjelse af honorarerne, som ministeren omtalte i sin forelæggelsestale, får virkning fra 1. januar.

Herudover har han ikke kunnet tiltræde ændringer i forslaget, og der har i udvalget ikke kunnet samles et flertal for nogen ændring. Tre mindretal, venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre, har i betænkningen afgivet mindretalsklæringer, men der er ikke stillet ændringsforslag af disse mindretal.

Må jeg herudover om mit partis mindretalsindstilling blot sige dette: vi har i betænkningen ønsket at understrege vort principielle standpunkt overfor statens lønpolitik og at pege på nødvendigheden af at komme bort fra nivelleringspolitikken, nødvendigheden af at skabe sådanne lønninger for de mellemste og højere lønninger, at staten sikres tilgang til sine embeder af velkvalificerede folk. Der var i forbindelse med denne midlertidige lov en lejlighed til at skifte spor. Vi fik ingen tilslutning til vort standpunkt, men nu ved man altså i dette høje ting, hvor mit parti i fremtiden er at finde i disse sager.

Når mit parti, til trods for at vort principielle synspunkt ikke har fundet tilslutning, alligevel vil stemme for forslaget, skyldes det udelukkende, at vi erkender, at hver krone, tjenestemændene i dag får mere, betyder en nødvendig forbedring af deres økonomi. Det er beklageligt, at pensionisterne ikke får deres stilling forbedret udover det, der er fastsat i forslaget. Vi havde ønsket, at de i stedet for de 50 pct. af de 2½ portion reguleringsstillæg havde fået 70 pct., men der har ikke kunnet samles flertal herom.

Indenrigsministeren har, som jeg nævnte før, overfor udvalget udtalt, at kommunerne i den foreliggende situation ikke bør yde deres tjenestemænd en større lønforbedring end den, statens tjenestemænd opnår. Dette den højtærede ministers standpunkt har udvalget måttet tage til efterretning, men det rejser det spørgsmål, som jeg pegede på ved sagens første behandling, om den kommunale forhandlingsret ikke er ved at blive illusorisk, når vigtige lønspørgsmål kan afgøres i realiteten uden om de kommunale tjenestemandsgeselskaber.

Udvalget har altså ikke stillet ændrings-